

Qüestions de vida cristiana (n.º 7)

Aquesta Revista, que publica l'Abadia de Montserrat i que difon l'Editorial Estela, si fou interessant ja des del seu primer número, ens arriba ara, a la setena sortida, amb una consistència, una unitat, una orientació ben aconseguides. Que cada número ha sigut més consistent que els anteriors i que ha tingut un cos més ben estructurat és el millor elogi que podem fer-ne i la base més segura per a recomanar-la als nostres lectors. A més a més —ens sembla haver-ho dit ja en una altra ocasió, però bé val repetir-ho— constitueix un tipus de revista que va molt més enllà de les notetes o articles intrascendents i arriba al plantejament a fons de les qüestions. Es, doncs, un element de base essencial per al cristià del nostre temps en el nostre país.

El número 7, del qual donem ara notícia, conté un primer grup d'estudis sobre la **pobresa: Conversió de l'home d'avui; al pobre i a la pobresa**, de Jaume Lorés; **La pobresa en la vida cristiana**, de Josep M.º Bardés i Huguet, pvre., i **Per a una espiritualitat de la pobresa**, de Plàcid M. Vila-Abadal. Des d'angles ben diferents, però igualment essencials, aquests articles donen la resposta possible al problema de com els cristians han d'esdevenir pobres enmig d'un ambient de progrés que tendeix a la facilitat de viure.

Retorn o retrobament?, d'Adalbert M. Franquesa, insisteix en la necessitat de diàleg —de diàleg autèntic, del qual molts prejudicis han d'ésser-ne prèviament eliminats— entre els cristians per tal d'assolir el vincle d'unitat que, si ja existeix, topa sovint amb malentesos.

Mirador és una secció habitual en la qual són analitzats esdeveniments recents (**Eichmann; L'Església, el Concili i els altres** i **L'Exègesi bíblica, objecte de polèmica**).

Signes del temps, secció també habitual, són notes ràpides, agudes i valentes sobre una variada problemàtica del viure dels nostres dies.

Finalment, una interessant **Bibliografia** orienta sobre aquells llibres que el cristià adult ha de conèixer. Com sempre, la bibliografia no es limita a obres publicades a casa, sinó que inclou obres estrangeres de gran interès.

V.

PHILIPS

DISTRIBUIDOR OFICIAL:

Martín Font

Generalísimo, 9

GRANOLLERS

4 - Granollers

Valores universales de la literatura española

Des de fa un quant temps, són diverses les editorials que vénen publicant, amb certa regularitat, unes col·leccions de divulgació cultural, destinades a proporcionar als lectors no especialitzats una sèrie de coneixements bàsics de les diferents branques de la ciència i de les arts. No cal dir que aplaudim el gest d'aquestes editorials, tota vegada que, a més a més de contribuir a l'augment del nivell intel·lectual del lector que no s'ha pogut dedicar de ple a l'estudi, en general aquests llibres actualment són escrits per persones competents en les matèries llurs i al mateix temps amb una remarcable amenitat, la qual cosa facilita, tant la tasca de difusió com la de la comprensió dels textos.

Avui, ens plau de presentar un llibre que «Sayma», Ediciones y «Publicaciones», dintre la seva col·lecció «Panoramas A-Z», que porta com a subtítol «La Universidad en su mano», acaba de llançar al mercat. Té per títol «Valores universales de la literatura española» i n'és autor l'il·lustre catedràtic de la Universitat de Barcelona, José M.º Castro Calvo.

L'autor, en una petita introducció, ens diu que aquest llibre és un recull d'assaigs sobre els més destacats valors literaris del nostre Segle d'Or. Que es tracta d'una apreciació completament subjectiva i també d'un intent fidel de millor comprensió i de millor estimació dels nostres clàssics, d'aquelles obres que, tenint el caràcter de permanents per a nosaltres, han tingut com a projecció espiritual una major influència en la posteritat, tant a casa nostra com a la resta del món.

El capítol primer el dedica a l'estudi del «Romancer», obra íntegrament del poble. I ens explica el perquè, a totes les literatures, ha aparegut primer l'èpica que no pas la lírica. El «primum vivere» dels llatins, la lluita per l'existència fa que l'home, abans que l'apreciació subjectiva dels seus sentiments, s'adoni d'allò que l'envolta, i sobretot d'allò que ha de viure i ha de suportar, li plagui o no.

El segon tracta de les obres erudites que es portaven a terme, en simultaneïtat amb la transmissió oral, per part del poble, dels «romances» dels joglars i dels trobadors. I s'entreté, sobretot, en l'estudi de l'obra del príncep Don Juan Manuel. El tercer és dedicat a «La Celestina», crulla renaixentista, on es resumeixen, segons l'autor, les tendències populars i erudites, i se'ns dona una àmplia i profunda representació de la vida.

El quart, a la poesia renaixentista

italianitzant Primerament, ens presenta l'obra de Boscán, no sols com anella d'una gran cadena de fets literaris, sinó pel seu transcendental paper en la poesia castellana. Després estudia Garcilaso, veritable iniciador de la poesia moderna. El cinquè parla de la mística, empresa cavalleresca i pelegrina. I, com ja es pot suposar, ens presenta el dos grans místics de la literatura castellana d'aquell Segle: Santa Teresa i San Juan de la Cruz.

El sisè tracta de la «picaresca», la lluita per la vida. I ens posa en contacte entre d'altres, amb «El Lazarillo de Tormes», el Guzmán de Alfarache» i «Rinconete y Cortadillo». El setè comprèn el teatre, amb un estudi breu de les tres figures més representatives: Calderón, Lope de Vega i Tirso de Molina. El vuitè, a la novel·la, i a més a més d'ésser assaig de més extensió és dedicat exclusivament a Cervantes sens dubte la nostra glòria literària més universal

Finalment, el capítol novè parla de Quevedo i de Gracián. El primer, diu, ostentarà una actitud censòria; el segon creurà en una fórmula normativa: en l'imperatiu de la discreció, en el valor del saber, en el triomf de la intel·ligència. I afegeix: «Al final del barroco, el mundo de las letras siente una profunda agónica torsión. De un lado, un latido de libertad y, de otro, una tendencia a la norma, parecen enfrentarse. Ninguno se proclamará definitivamente victorioso, pero en ellos se repetirá una vez más el paradigma de las dos tendencias opuestas».

De fet, avui podríem dir, si fa o no fa, les mateixes paraules. La qual cosa ve a palesar, una vegada més, allò tan conegut que la Història sempre es repeteix.

Al volum hi ha inserides, fora de text, vuit làmines amb els retrats de Garcilaso, Santa Teresa, Mateo Alemán, Quevedo, Lope de Vega, Calderón de la Barca, Cervantes i Gracián. Recomanem la lectura d'aquest llibre a totes aquelles persones que s'interessen pels nostres clàssics. Potser moltes coses ja les sabran; d'altres, no. Però l'àgil estil de Castro Calvo el fa molt agradable i suggestiu.

M.

Fitxa del llibre. VALORES UNIVERSALES DE LA LITERATURA ESPAÑOLA. José M.º Castro Calvo Sayma, Ediciones y Publicaciones (Barcelona) Volum n.º 4 de la col·lecció «Panoramas A-Z» La Universidad en su mano que dirigeix el catedràtic de la Universitat de Barcelona Jaime Delgado 1.ª edició. 1961 208 pàgines. 60 pessetes.